

16,000 איש זוכרים את החוויה הנפלאה של הופעת הבלט באיצטדיון רמת-גן לפני שנתיים

עכשיו שוב
14 ליוני 1958

הצגת פרידה עממית רבת

הבלט באיצטדיון

לונדון פסטיבל בלט
LONDON FESTIVAL BALLET

שבעים רקדניות ורקדנים על במת-ענק

בתכנית:

הופעת אורח: איסייה מרקובה
אנטון דולין

גיוזל

הבלט השלם בשתי מערכות
נתליה קרסובסקה - אוגן בריאנסקי

דון-קישוט

מריזין בר - ג'ון גינדין
מיכאל חוגן - אנדרה פרוקובסקי

אטיודים

הבלט המדהים - הצגה יחידה בישראל

מכירת הכרטיסים מתחילה היום במשרדי הכרטיסים:
בתל-אביב: אוניון, כנף, רוקוקו, שרותרון; ברמת-גן:
ריכניץ, רח' ביאליק 57; בגבעתיים: גבע, רח' ויצמן 13;
בנתניה: סיגל-דרוונסקה, טל. 389.

קבוצות מאורגנות יכולות לטלפן ל-25563

במרחב

(המשך מעמוד 10)

מסימטאות הקסבה. כי היה ברור, שברגע ששארל דה-גול יעלה לשלטון יהיה ז'אק סוסטל יד ימינו.

דה-גול עלה לשלטון, וסוסטל כמעט ירד מן הבמה. הוא לא צורף לממשלה, לא זכה לשום אות הערכה מצד דה-גול. מנהיג צרפת החוששית אף הרחיק לכת: כאשר קיח המתיישבים כי ימסור לידו סוסטל את המשרד לענייני אלג'יריה, הודיע דה-גול על ביטול משרד זה, ועל נטילת סמכויותיו לידו שלו.

מי ישפיע יותר? הצעות דה-גול הר-חיקו לכת יותר מהצעותיה של כל ממשלה צרפתית אחרת. מתן זכויות-אזרחות מלאות היה מספק, לפני שנים מעטות בלבד, את דרישות המנהיגים הלאומניים. אולם מאז עברה מלחמת-דמים נוראה, לאומיות אלג'ירית התחשלה בקרבות מחתרת. לא נלחמנו בצרפתים כדי להיות צרפתים! הגיב בלעג דובר פלין מקהיר.

אך דה-גול המשיך להאמין ביכולתו לפ-חור את התסבוכת. הוא הצביע על רכבות המוסלמים שמילאו את כיכרות הערים, כש-הם נושאים כרזות ברכה לכבודו. על רבבות אלה, ועל עוד עוד כמה מיליונים נוספים, אין הפלין שולט עדיין. אליהם הפנה דה-גול את הצעתו המפתה. השאלה היתה: מי יצליח להשפיע עליהם - המורדים הלא-ר-גונים, או הלוחם העיקש מפאריס. היתה קיימת גם אפשרות שלישית: שהמתיישבים יצליחו שוב לגרור את הארץ אל תוך תהום המלחמה - ואתה את הגנרל שארל אנדרה ז'ורף מארי דה-גול.

מצרים

אבדן רמת-רחל

מזה כמה שבועות מפרסם השבועון ה-מצרי אל-מוצאור קטעי זכרונות של כמאל אל-דין חוסיין, איש מועצת ההפיכה המצ-רית, מן הימים בהם היה קצין התותחנים של המתנדבים המצריים בפרוץ מלחמת 1948. השבוע הגיעו הזכרונות לקרב רמת-רחל.

«ביום השבת, 22 במאי 1948, בשעה תשע בבוקר, הגענו לבית-לחם, אחרי שראש המועצה המקומית של חברון אמר לנו כי נטוש קרב על רמת-רחל, וכי הלוחמים הערבים זקוקים שם לתותחנים».

ליד תחנת המשרה של בית לחם עמדו 45 בתורות יהודיות, «חברות ההגנה» ש-נשבו בידי הלגיון הערבי. הן נהגו מיחס אדיב מאד, והלגיונרים כיבדו אותן בשוקולד וסיגריות - דבר שהפתיע והרגיז במקצת את הסרן המצרי.

בפנים התחנה פגשו את סרן חיכמת מהיאר, מפקד הלגיון במקום. «הוא נאם לנו נאום ארוך על החובה הקדושה של כל ערבי לשפוך את דמו למען המולדת, וכי הוא עצמו ייתר על כל הנאות העולם הזה על מנת לקנות את חלקו בעולם הבא. לבסוף אמר שהוא המפקד העליון בגיורה. המצרים מיהרו להרגיעו כי אין בכוחם לגרוע מסמכותו, וכי, כאשר יושג הנצחון, ייוקף הכבוד כולו לזכותו. «בתנאים אלה, הסכים לשחרר אותנו במערכה».

שוד נביזה. מעמדתם ליד בית-לחם, פתחו התותחנים המצריים באש על רמת-רחל, שעה שכוחות ירדניים ופלסטיניים הסתערו על הישוב העברי, העומד על כביש ירושלים-בית-לחם. המערכה נמשכה שלושה ימים, עד אשר נכנע הקיבוץ.

«ואז קרה מה שאיש לא ציפה לו. אותו גיבור, סרן מהיאר, בראש חייליו, שכח את כל המלחמה הקדושה והחל עוסק בבזיה ובשוד. הם לא דאגו לטהר את השטח מקיני ההתנגדות היהודיים האחרונים, אלא נחפזו לעורף כשהם עמוסים שלל».

רובינס קוסמטיקום

פנול מיוחד נוד

נשירת שערות ומניעת קרחת

אחריות גמורה - במקרה של

אי הצלחה, יוחזר הכסף

כהנהלת מר א. רובין, ביוקוסמטיקאי מדופלם

תל-אביב, רחוב פינסקר 2 - טל. 22128

צ'יקגו בתל-אביב

(המשך מעמוד 7)

שמשו כתמיידם שנמצאו על בגדיו. הסמל אבני, שהציג את עצמו בבית-המשפט כ-מומחה לשפת חירשים-אילמים, תירגם את דברי עדותו בן-ציון טען שהדם הוא דמה של בת-אחותו, אותה הוליך לטיול ביום השבת, יום הפשע, ונשא אותה על ידיו, אחרי שנפצעה ברגלה בשעת הטיול. גם אחותו אישרה את ספורו זה.

פרשת עדויותיו של בן-ציון היתה מסובכת מאד. בשלב מסוים של החקירה הודה כנר-אה בן-ציון שהוא ראה והחזיק את הילדה שנאנסה, אחרי הפשע. מאוחר יותר, חזר בו מעדותו זו והחל לטעון שהוא חף מפשע. הנשיא התורן של בית-המשפט המ-חוזי, השופט מרדכי קנת, מיפקס גם הוא כנראה בתוצאות החקירה המשטרית והח-ליט לאשפו את הנאשם בבית-החולים לחולי-רוח, שם הוא נמצא עד היום. אם אמנם יתברר כי «השודד בתחתונים» אחראי ל-ביצוע פשע זה, ימצא ראש הענף הפלילי של מחוז תל-אביב במצב בלתי-נעים.

למעשה, נמצא ראש הענף הפלילי, ס.מ.מ, אריה שמילובסקי-נאור, במצב בלתי-נעים

ס.מ.מ. אריה נאור
לא נעים

כבר עכשיו. מתברר כי גם ישראל בני-ציוני וגם «השודד בתחתונים», שפרשותיהם התפרסמו ברבים לאחרונה, הם בעלי עבר פלילי. לא היתה, איפוא, כל הצדקה שלא לגלותם עוד בשלבים הרבה יותר מוקדמים של פעילותם הפלילית. אם היו תיקי ה-«מדודס אופרנדי» מוחזקים בשיטתיות, ו-«דוחות הפושעים מעודכנים עד תומם, היו הבלשים, בהדרכת ראש הענף הפלילי, חיי-בים לגלות את מבצעי הפשעים».

הוא הדין לגבי שוד האקדחים ומשרד הנסיעות. מתוך שיטת הביצוע ואכזריות הפעולה, אין לי ספק כי לפחות אחד מתוך אנשי הכנופיה הוא פושע מועד, בעל הר-שעות קודמות. ראש הענף הפלילי במחוז מנסה ליצור את הרושם שזהו «מחתרת חדשה», או לפחות כנופיה של צעירים טירונים בעולם התחתון. אולם דיוק כזה של הכנה מוקדמת, איתור מקום הפשע, סיוורים ממשכים ונסיגה מהירה, יכולים להיות אך ורק פרי נסיונו של פושע מועד, העומד כנראה בראש הפעולה.

אילו היה מוסד המודיעים פועל כראוי, היתה המשטרה יכולה להגיע אל קצה החבל בזמן קצר יחסית. במצב הנוכחי, הסיכויים הם אחד לאחד. אם סומך ראש הענף ה-פלילי, על כך שכנופיה שודדי האקדחים תסגיר את עצמה כמו ישראל בני-ציוני ו-«השודד בתחתונים», יכול הוא להמשיך ולשבת בחיבורי-ידים בתוך משרדו. אולם אם ירצה לפעול - גם אז לא יוכל לעשות הרבה: כושרו המקצועי הנמוך אינו מרשה לו זאת.

אחת הפעולות הראשונות שהמפקח הכללי החדש יצטרך כנראה לעשות בתוך המשטרה, היא להורים דם חדש בתוך הענף הפלילי ומודר הביולוש של מחוז תל-אביב. אם הוא לא יעשה זאת, עלול גל הפשעים הנוכחי לגאות מעלה מעלה, ולגרום לאסונות נוס-פים בזמן הקרוב.